

4 Οκτωβρίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 684/93)

5 Ανάπηροι — Διορισμός σε δημόσια θέση — Άρθρο 44 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90) — Λειτουργία του ενεργετήματος υπέρ των αναπήρων υπό δύο προϋποθέσεις — Μόνο επί ισότητας προτιμάται ο ανάπηρος — Δεν παρακάμπτεται η διαδικασία του Άρθρου 33 του Νόμου (Συμβουλευτική Επιτροπή) σε σχέση με τους αναπήρους

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτική απόφαση — Επανεξέταση — Νομικό και πραγματικό καθεστώς του χρόνου εκδόσεως της ακυρωθείσας πράξης — Η συνέντευξη δεν εντάσσεται στο πραγματικό καθεστώς — Δεν είναι επιτρεπτή η διεξαγωγή νέας συνέντευξης κατά την επανεξέταση.

15 Ο αιτητής προσέβαλε το διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Κλινικού Ψυχολόγου στις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγιεινής. Η επίδικη πράξη ήταν προϊόν επανεξέτασης μετά την ακύρωση του αρχικού διορισμού του ενδιαφερομένου μέρους. Ο αιτητής ήταν τυφλός εκ γενετής και υπαγόταν και στις πρόνοιες τους Άρθρου 44 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90) περί αναπήρων.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 1. Το Άρθρο 44 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος (Ν.1/90) θεσπίζει δύο απαραίτητες προϋποθέσεις προτού λειτουργήσει το ενεργέτημα που παρέχει.

Με βάση τη δεύτερη προϋπόθεση, δεν είναι δυνατή η επιλογή αναπήρου αν κατόπιν σύγκρισης με τους υπόλοιπους υποψηφίους μειονεκτεί απέναντί τους σε προσόντα και αξία.

- Μόνο όταν τα στοιχεία είναι ίσα ο ανάπηρος υποψήφιος προτιμάται. Αυτό φαίνεται να είναι το αληθινό νόημα της διάταξης. Διαφορετικά δυνατό να υπήρχε θέμα αντισυνταγματικότητάς της διότι θα ανατρεπόταν βάναιυσα η αρχή του ίσου μέτρου. 5
2. Με βάση τις διατάξεις του Άρθρου 44(1) "αρκμόδιο όργανο για την επιλογή" παραμένει η Ε.Δ.Υ. η οποία δικαιούται, σύμφωνα με το έδ. 2, να λάβει υπόψη και τη γνώμη ειδικών κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της. Αυτό όμως δεν υποστηρίζει ότι μπορεί να παρακάμπτεται η διαδικασία του Άρθρου 33. Θα ήταν αντινομικό η Σ.Ε. να αποκλείει υγιείς υποψηφίους για λόγους που συναρτώνται με το σχέδιο υπηρεσίας τη στιγμή που ανάπηρος με τα ίδια ακριβώς μειονεκτήματα θα έμπαινε απευθείας στον τελικό κατάλογο που κατά νόμο συντάσσει η Ε.Δ.Υ. 10 15
- Το κυριότερο όμως είναι ότι καμιά πρόνοια του νόμου δεν εξαιρεί τους αναπήρους από την προκαταρκτική διαδικασία Συμβουλευτικής Επιτροπής. Το Άρθρο 44 προβλέπει το τελικό στάδιο της διαδικασίας επιλογής αναπήρου από την Επιτροπή εφόσον αυτή κρίνει πως συντρέχουν οι δύο προϋποθέσεις που θεσπίζει το έδ. 1(α) και (β). Επομένως η προκαταρκτική διαδικασία του Άρθρου 33 για θέσεις πρώτου διορισμού δεν αναιρείται. 20 25
3. Η θεμελιακή αρχή που διέπει την επανεξέταση επιτάσσει ότι γίνεται υπό το πρίσμα του νομικού και πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε στο χρόνο έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε. Η συνέντευξη, στην οποία κυριαρχεί η υποκειμενική κρίση, δεν εντάσσεται στο πραγματικό καθεστώς με την παραπάνω έννοια. 30
- Στην περίπτωση εδώ, ενώ κατά την πρώτη διαδικασία η Ε.Δ.Υ. εξέτασε μόνο τρεις υποψηφίους τώρα θεώρησε σαν διεκδικητές της θέσης επτά. Δεν μπορούσε να τους υποβάλλει σε νέα εξέταση διότι με αυτό τον τρόπο θα παρέβαινε το πραγματικό καθεστώς του χρόνου έκδοσης της πρώτης απόφασης. Στην *Εύης Δρουσιώτης ν. Δήμου Λασιών* συνέβηκε ακριβώς αυτό το πράγμα. Πραγματοποιήθηκε νέα συνέντευξη, αλλά η ληφθείσα απόφαση ακυρώθηκε για το λόγο αυτό. 35 40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Piperi v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306,
- 5 *Βασιλείου κ.ά. ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2470,
- Βανέζης κ.ά ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522,
- Λύωνας κ.ά ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,
- 10 *Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδη κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4330,
- Σάββα ν. Κ.Ο.Α.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 962,
- 15 *Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών* (1992) 3 Α.Α.Δ. 437.

Προσφυγή.

- 20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία επαναδιορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Κλινικού Ψυχολόγου στις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγιεινής της Δημοκρατίας.

Μ. Κυριακίδης, για τον Αιτητή.

- 25 *Τ. Πολυχρονίδου*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 30 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Αντικείμενο της προσφυγής είναι η αναθεώρηση απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (εφεξής η Επιτροπή ή Ε.Δ.Υ.) ημερ. 28/5/93. Με την πράξη της αυτή η Επιτροπή επαναδιόρισε την ενδιαφερόμενη Γιαννούλα Χ'Παναγή-Παντελή στη θέση Κλινικού Ψυχολόγου στις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγιεινής της Δημοκρατίας. Ο διορισμός στη θέση αυτή, που κατατάσσεται σ' εκείνες
- 35 πρώτου διορισμού, έγινε αναδρομικά από 3/2/92. Η πρώτη απόφαση της Ε.Δ.Υ. ημερ. 23/2/91 με την οποία προσλήφθηκε η ενδιαφερομένη ακυρώθηκε από τον Κωνσταντινίδη, Δ., σε προσφυγή (*Νικολαΐδης ν. Δημοκρατίας* (Αρ.2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 102) κατά του αρχικού διορισμού.

- 40 Ο λόγος ακύρωσης εντοπίζεται στις ενέργειες της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής (Σ.Ε.) που είχαν σαν αποτέλεσμα τη μη συμπερίληψη του αιτητή - και τριών άλλων υποψηφίων - στον προκαταρκτικό κατάλογο. Ουσιαστικά αυτό ήταν προάγγελμα απο-

κλεισμού της υποψηφιότητάς τους για τη θέση. Η απόδοση του αιτητή - και των τριών άλλων - στην προφορική εξέταση από τη Συμβουλευτική βαθμολογήθηκε σαν "ικανοποιητική" ενώ οι υπόλοιποι υποψήφιοι - μαζί και η ενδιαφερομένη - θεωρήθηκαν "εξαιρέτοι" και προκρίθηκαν.

5

Η Σ.Ε. παρατήρησε ειδικά ότι ο αιτητής "υστέρησε σε απαντήσεις ως προς τη θεραπευτική δουλειά". Έτσι τον έκρινε μόνο "ικανοποιητικό". Στις 23/12/91, που πήρε την πρώτη της απόφαση η Ε.Δ.Υ., ο Διευθυντής Ψυχιατρικών Υπηρεσιών κλήθηκε από αυτή και εξήγησε τους λόγους που ο αιτητής έμεινε έξω από τον κατάλογο. Ο Διευθυντής όμως, σύμφωνα με την ακυρωτική απόφαση, προέβη σε αναμόρφωση της αιτιολογίας της Συμβουλευτικής με αποτέλεσμα την αλλοίωσή της. Τούτο οδήγησε την Ε.Δ.Υ. σε πλανεμένη κατάληξη να μην περιλάβει τον αιτητή στον τελικό κατάλογο. Διαπιστώθηκε ακόμη ότι το γεγονός και μόνον ότι ο αιτητής υστέρησε στις απαντήσεις του αναφορικά με τον τομέα της θεραπευτικής αγωγής δε δικαιολογούσε την κρίση της Συμβουλευτικής να τον αποκλείσει σαν ακατάλληλο. Ιδιαίτερα αν ληφθεί υπόψη ότι η επίδοσή του στην προφορική εξέταση χαρακτηρίστηκε ικανοποιητική και ότι τα προσόντα του πληρούσαν τους βασικούς όρους του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης. Μπορούμε εδώ να αναφέρουμε πως έχει διατυπώσει το σχετικό συμπέρασμά του το δικαστήριο:

10

15

20

"Δεν μπορώ να αποδεχθώ ότι η υστέρηση σε απαντήσεις ως προς την θεραπευτική δουλειά μπορεί εύλογα, χωρίς άλλο, να οδηγήσει στην ακραία κρίση πως ένας προσοντούχος υποψήφιος είναι απολύτως ακατάλληλος για διορισμό στη θέση."

25

Κατά την επανάκριση λοιπόν η Ε.Δ.Υ., υπείκουσα στο πνεύμα και το γράμμα της δικαστικής ακύρωσης και ασκώντας τις εξουσίες που της παρέχει η διάταξη του άρθρου 33(8) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου αρ. 1/90 για προσθήκη υποψηφίων, έθεσε πράγματι τα ονόματα των τεσσάρων αποκλεισθέντων στον τελικό κατάλογο.

30

35

Πρέπει ακόμη να αναφερθούμε και σε άλλες ενέργειες της Ε.Δ.Υ. κατά την επανεξέταση, οι οποίες καταγράφονται και στο σχετικό πρακτικό. Εν πρώτοις αγνόησε τα αποτελέσματα της προφορικής εξέτασης στην οποία υπέβαλε τους τρεις πρώτους προκρίθεντες γιατί δεν υπήρχαν πια περιθώρια σύγκρισής τους με τους τέσσερεις που προστέθηκαν. Ωστόσο η Ε.Δ.Υ. συστάθμισε με άλλα στοιχεία κρίσης, που παραθέτει, το αποτέλεσμα της προφορικής εξέτασης "τόσο σ' ό,τι αφορά το επίπεδο αξιολόγησης, όπως τούτο καθορίστηκε, όσον και σ' ό,τι αφορά τα σχόλια τα οποία η Συμβουλευτική Επιτροπή κα-

40

τέγραψε στην έκθεσή της αναφορικά με τον καθένα από τους επτά υποψηφίους”.

5 Θα εξετάσω στη συνέχεια τους λόγους της προσφυγής με την ίδια
σειρά, όπου αυτό είναι δυνατό, που ο δικηγόρος του αιτητή τους έχει
εκθέσει στη γραπτή του αγόρευση. Υποστηρίζει πρώτα πως είναι
λανθασμένη η διαπίστωση της Σ.Ε. και της Επιτροπής ότι ο αιτητής
10 δεν έχει θεραπευτικές ιδιότητες. Ας σημειωθεί πως το στοιχείο αυτό
το ανάγει στο επίπεδο της πείρας. Ισχυρίζεται λοιπόν ότι τα διάφο-
ρα πιστοποιητικά που βρίσκονται στο φάκελο αποτελούν απόδειξη
περί του αντιθέτου. Άλλωστε προβάλλει το δεδικασμένο που απορ-
ρέει από την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και
που απορρίπτεται, σύμφωνα με την εισήγηση του αιτητή, τη σχετική
15 κρίση της Σ.Ε. στην οποία ήδη αναφέρθηκα.

Είναι ορθή η επισήμανση της δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι κα-
νένα από τα δύο όργανα δε συμτέρανε ποτέ ότι ο αιτητής στερείται
θεραπευτικών δεξιοτήτων. Και η εξέταση του πρακτικού της επίδι-
20 κης απόφασης μπορεί να το επιβεβαιώσει. Περαιτέρω δε φαίνεται
από το παραπάνω απόσπασμα της απόφασης του Δικαστή Κωνστα-
ντινίδη ούτε από οποιαδήποτε άλλη σκέψη της απόφασης ότι δημι-
ουργήθηκε δεδικασμένο ως προς την εγκυρότητα των συγκεκριμένων
σχολίων της Σ.Ε. Το δεδικασμένο περιορίστηκε στο λόγο αποκλει-
30 σμού του αιτητή, όπως έχει επεξηγηθεί. Σε συμμόρφωση προς την
ακυρωτική απόφαση η Ε.Δ.Υ. θεώρησε τον αιτητή υποψήφιο περι-
λαμβάνοντάς τον στον τελικό της κατάλογο. Έτσι η Ε.Δ.Υ. θα μπο-
ρούσε να επαναλάβει και λάβει υπόψη την κρίση της Συμβουλευτικής
Επιτροπής χωρίς να παραβιάζει το ακυρωτικό αποτέλεσμα.

30 Σε άλλο σημείο της αγόρευσής του ο δικηγόρος του αιτητή θέτει
πάλιν θέμα δεδικασμένου αλλά από διαφορετική σκοπιά. Γιαυτό εί-
ναι βολικό να εξεταστεί στο σημείο αυτό. Αφορά στην πείρα των
υποψηφίων. Οι σκέψεις της Ε.Δ.Υ. περιέχονται στο παρακάτω από-
σπασμα της απόφασής της:

35 “Περαιτέρω, η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι Θεοχαρίδου, Χαρα-
λάμπους και Χ’ Παναγή είναι οι μόνοι από τους υποψηφίους που
είχαν επαγγελματική πείρα σχετική με το αντικείμενο και τη φύ-
ση της θέσης Κλινικού Ψυχολόγου μέχρι και τον ουσιαστικό χρόνο,
40 σ’ αντίθεση με τους υπόλοιπους τέσσερεις που δεν είχαν καθόλου
πείρα.”

Το παράπονο εντοπίζεται στο ότι το εύρημα πως ο αιτητής στε-
ρείται πείρας προσκρούει στη δικαστική απόφαση, σύμφωνα με την

οποίαν ο αιτητής διαθέτει “πρακτική εξάσκηση όπως περιγράφεται στα πιστοποιητικά και στη βεβαίωση που (ο αιτητής) επισύναψε”. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η πρακτική εξάσκηση του αιτητή, όπως βεβαιώνουν τα γραπτά στοιχεία που προσκόμισε, αφορά τη συμμετοχή του σε παραδόσεις και ψυχολογική πρακτική διάρκειας 14 εβδομάδων σε κλινική ψυχιατρική παιδών και νέων στη Γερμανία και σε άλλο ίδρυμα της χώρας εκείνης κατά τα έτη 1986 και 1987. Αυτό όμως συνέβη προτού ο αιτητής πάρει το δίπλωμά του στη ψυχολογία στις 12/12/90.

5

Κατά συνέπειαν η πιο πάνω πρακτική εξάσκηση, που ήταν μέρος των σπουδών του, δεν μπορεί να προσμετρηθεί σαν “επαγγελματική πείρα”, που λογικά αποκτάται μετά την περάτωση των σπουδών και τη λήψη του πτυχίου. Η μνημόνευση σε πρακτική εξάσκηση στην ακυρωτική απόφαση έγινε στο πλαίσιο εξέτασης των προσόντων του αιτητή που υπαγόρευαν συμπερίληψή του στον τελικό κατάλογο. Και είναι φανερό πως συσχετίστηκε μόνο με την κρίση της Σ.Ε. να μην τον συστήσει. Δεν ήταν εύρημα για ύπαρξη πείρας που θα εμπόδιζε την Ε.Δ.Υ. να αναμοχλεύσει το θέμα.

10

15

Ένα παρεμφερές επιχείρημα του αιτητή που αφορά στην πείρα είναι πως η Ε.Δ.Υ. έδωσε υπερβολική βαρύτητα στο στοιχείο αυτό όταν έκαμνε την επιλογή της. Ενόψει μάλιστα και του γεγονότος ότι για να θεωρηθεί πλεονέκτημα η πείρα έπρεπε, όπως ορίζει το σχέδιο υπηρεσίας, να είναι “σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη δημόσια υπηρεσία”. Η ενδιαφερομένη δε διέθετε τέτοια πείρα αλλά εργάστηκε σαν ιδιώτης ψυχολόγος από 9/9/90 μέχρι 14/4/91. Η Ε.Δ.Υ., όπως προκύπτει από το παραπάνω πρακτικό, δεν αναφέρεται στο είδος της πείρας που θα συνιστούσε το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας, αλλά διαφοροποιημένα σ’ επαγγελματική πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης, σαν στοιχείο που εμπίπτει στον παράγοντα της αξίας: **Πιπέρης ν. Δημοκρατίας** (1984) 3 Α.Α.Δ. 1306, 1310. Μόνο αυτή την περιορισμένη σημασία απέδωσε στο στοιχείο αυτό η Ε.Δ.Υ.

20

25

30

35

Το επόμενο επιχείρημα είναι ότι σημειώθηκε παραβίαση των διατάξεων του άρθρ. 44 του νόμου που αφορά στη μεταχείριση των αναπήρων που είναι υποψήφιοι για διορισμό σε δημόσια θέση. Να σημειώσουμε εδώ ότι ο αιτητής είναι τυφλός εκ γενετής, γεγονός που ήταν σε γνώση των αρμοδίων οργάνων. Κατά το δικηγόρο του αιτητή η διάταξη εισάγει προνομιακή μεταχείριση των αναπήρων σε βαθμό που ανατρέπει το βάρος απόδειξης της έννοιας της έκδηλης υπεροχής, όπως θεσμοθετήθηκε από τη νομολογία. Το μόνο που απαι-

40

τείται είναι η κατοχή από τους ανάπηρους υποψήφιους των προσόντων που απαιτεί το οικείο σχέδιο υπηρεσίας χωρίς αναφορά σε οποιαδήποτε τυχόν επιπρόσθετα προσόντα. Ο συνήγορος αμφισβήτησε εν τέλει ότι η Ε.Δ.Υ. προέβη στη συγκεκριμένη περίπτωση σε αξιολογική σύγκριση και ότι αιτιολόγησε την απόφασή της να μην προτιμήσει τον αιτητή.

Το θέμα πρέπει να αντικρουσθεί μέσα από τις γραμμές του ίδιου του νόμου. Το άρθρο 44 θεσπίζει δύο απαραίτητες προϋποθέσεις προτού λειτουργήσει το ευεργέτημα που παρέχει:

“44 (1) Τηρουμένων των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου νόμου, ανάπηρος ο οποίος είναι υποψήπιος για διορισμό σε μία θέση και κατέχει όλα τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα, θα προτιμάται, εφόσο το αμμόδιο για την επιλογή όργανο ικανοποιηθεί ότι

(α) Διαθέτει τις ικανότητες για να ασκεί τα καθήκοντα της θέσης·

(β) δεν υστερεί, όταν συγκρίνεται με τους υπόλοιπους υποψηφίους σε αξία και προσόντα.”

Έπεται ότι, με βάση τη δεύτερη προϋπόθεση, δεν είναι δυνατή η επιλογή αναπήρου αν κατόπιν σύγκρισης με τους υπόλοιπους υποψηφίους μειονεκτεί απέναντί τους σε προσόντα και αξία. Πώς έχει το θέμα εδώ; Η ενδιαφερομένη, όπως επισημαίνεται στην επίδικη απόφαση, υπερτερεί του αιτητή στο (1) ότι διαθέτει μεταπτυχιακό τίτλο σε επίπεδο DESS σε αντίθεση με τον αιτητή που έχει μόνο βασικό πανεπιστημιακό πτυχίο· (2) στην προφορική συνέντευξη ενώπιον της Σ.Ε. κρίθηκε εξαιρετική ενώ ο αιτητής κρίθηκε ικανοποιητικός και (3) είχε επαγγελματική πείρα σε σχέση με το αντικείμενο και τη φύση της θέσης Κλινικού Ψυχολόγου. Όλα αυτά δείχνουν ότι οι αιτιάσεις του αιτητή για έλλειψη αξιολογικής σύγκρισης και αιτιολόγησης είναι αβάσιμες. Προχωρώ να πω ότι μόνο όταν τα στοιχεία είναι ίσα ο ανάπηρος υποψήπιος προτιμάται. Αυτό φαίνεται να είναι το αληθινό νόημα της διάταξης. Διαφορετικά δυνατό να υπήρχε θέμα αντισυνταγματικότητάς της διότι θα ανατρεπόταν βάναισα η αρχή του ίσου μέτρου. Περαιτέρω υιοθετώ όσα έχουν λεχθεί από τον Κωνσταντινίδη, Δ., στην απόφασή του στην *Εμμανουήλ Βασιλείου και Άλλος ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2470 αναφορικά με τη δεύτερη προϋπόθεση του άρθρου 44:

“Η κρίση ως προς το συσχετισμό της αξίας και των προσόντων

του ανάπηρου υποψήφιου προς τα αντίστοιχα των συνυποψηφίων του, δεν συνδέεται με την αναπηρία του. Μορφώνεται με γνώμονα όσα εύλογα μπορούν να συναρτηθούν προς αυτά τα κριτήρια.”

5

Επιπρόσθετα ο αιτητής υποστηρίζει ότι η Σ.Ε. δεν έχει από το νόμο αρμοδιότητα να εξετάζει ανάπηρους υποψήφιους. Έτσι η εξέτασή του από αυτή και συγχρόνως η παράλειψη της Ε.Δ.Υ. να τον εξετάσει η ίδια συνιστούν παραβιάσεις νόμου που οδήγησαν σε υπέρβαση εξουσίας. Αντικρούοντας την εισήγηση η δικηγόρος της Ε.Δ.Υ. υπέβαλε ότι το άρθρ. 33 του νόμου, που καθορίζει τη διαδικασία θέσεων πρώτου διορισμού και το ρόλο της Σ.Ε. σε αυτή, δεν εξαιρεί τους ανάπηρους από τις πρόνοιες της. Συνεχίζοντας είπε ότι η συμπερίληψη αναπήρου σε τελικό κατάλογο αυτοδικαίως θα οδηγούσε σε παράλογα αποτελέσματα. Για παράδειγμα θα μπορούσαν να έχουν θέση στον κατάλογο ανάπηροι υποψήφιοι που δεν έχουν τα προσόντα ή δεν πληρούν διαφορετικά τους όρους του σχεδίου υπηρεσίας.

10

15

Φυσικά με βάση τις διατάξεις του άρθρου 44(1) “αρμόδιο όργανο για την επιλογή” παραμένει η Ε.Δ.Υ. η οποία δικαιούται, σύμφωνα με το εδ. 2, να λάβει υπόψη και τη γνώμη ειδικών κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της. Αυτό όμως δεν υποστηρίζει ότι μπορεί να παρακάμπτεται η διαδικασία του άρθρου 33. Θα ήταν πιστεύω αντινομική η Σ.Ε. να αποκλείει υγιείς υποψηφίους για λόγους που συνάττανται με το σχέδιο υπηρεσίας τη στιγμή που ανάπηρος με τα ίδια ακριβώς μειονεκτήματα θα έμπαινε απευθείας στον τελικό κατάλογο που κατά νόμο συντάσσει η Ε.Δ.Υ. Αν ήταν σωστή η ερμηνεία που προτείνει ο δικηγόρος του αιτητή θα βρισκόμαστε μπροστά στο εξής ατόπημα σε περίπτωση, λ.χ., επανεξέτασης ύστερα από ακυρωτική απόφαση. Να λαμβάνονται υπόψη τα αποτελέσματα των γραπτών ή προφορικών εξετάσεων για τους κανονικούς υποψήφιους, αλλά για τους ανάπηρους να μην υπάρχει καθόλου τέτοιο στοιχείο κρίσης.

20

25

30

Το κυριότερο όμως είναι ότι καμιά πρόνοια του νόμου δεν εξαιρεί τους ανάπηρους από την προκαταρκτική διαδικασία Συμβουλευτικής Επιτροπής. Το άρθρο 44 προβλέπει το τελικό στάδιο της διαδικασίας επιλογής αναπήρου από την Επιτροπή εφόσον αυτή κρίνει πως συντρέχουν οι δύο προϋποθέσεις που θεσπίζει το εδ. 1(α) και (β). Επομένως η προκαταρκτική διαδικασία του άρθρου 33 για θέσεις πρώτου διορισμού κατά τη γνώμη μου δεν αναιρείται.

35

40

Παραμένει ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να καλέσει σε νέα συνέντευξη όλους τους υποψηφίους,

σύμφωνα με τον τελικό κατάλογο που κατάρτισε, όπως είχε υποχρέωση από το άρθρο 33(10) του νόμου. Αναφέρθηκε δε στη σημασία της μεθόδου αυτής σε θέσεις πρώτου διορισμού.

- 5 Στο σημείο αυτό πρέπει να υπομνησθεί η θεμελιώδη αρχή που διέπει την επανεξέταση ότι γίνεται υπό το πρίσμα του νομικού και πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε στο χρόνο έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε: υπόθεση **Παναγιώτης Βανέζης & Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (απόφαση Ολομέλειας) (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522, **Γεώργιος Λύωνας & Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038, **Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη & Άλλων** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4330. Η συνέντευξη, στην οποία κυριαρχεί η υποκειμενική κρίση, δεν εντάσσεται στο πραγματικό καθεστώς με την παραπάνω έννοια: **Γεώργιος Σάββα ν. Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού** (1993) 4 Α.Α.Δ. 962.

- 15 Στην περίπτωση μας ενώ κατά την πρώτη διαδικασία η Ε.Δ.Υ. εξέτασε μόνο τρεις υποψηφίους τώρα θεώρησε σαν διεκδικητές της θέσης επτά. Δεν μπορούσε να τους υποβάλει σε νέα εξέταση διότι με αυτό τον τρόπο θα παρέβαινε το πραγματικό καθεστώς του χρόνου έκδοσης της πρώτης απόφασης. Στην **Εύης Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών** (1992) 3 Α.Α.Δ. 437 συνέβηκε ακριβώς αυτό το πράγμα. Πραγματοποιήθηκε νέα συνέντευξη, αλλά η ληφθείσα απόφαση ακυρώθηκε για το λόγο αυτό.

- 25 Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.